

Ponadto Komisja uważa, że nie istnieje niezbędna spójność duńskiego systemu, skoro Dania podpisała umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania z szeregiem państw, co oznacza, że nie osiągnięto spójności w ramach systemu podatkowego z punktu widzenia danego podatnika w sensie ścisłej zależności między odliczeniem obejmującym składki a opodatkowaniem wypłat.

Umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawarte na podstawie umowy modelowej OECD gwarantują, iż wypłaty emerytur nie zostaną opodatkowane zarówno w państwie, gdzie zamieszkuje ubezpieczony, jak i w państwie, gdzie ma siedzibę fundusz emerytalny. Z umów wynika, że wypłaty z funduszy emerytalnych podlegają opodatkowaniu w państwie, gdzie osoba pobierająca emeryturę ma miejsce zamieszkania. Oznacza to, że Dania zrezygnowała z prawa opodatkowywania wypłat z funduszy emerytalnych mających siedzibę w Danii. Taka sytuacja ma miejsce bez względu na to czy wpłaty na poczet emerytury stanowiły przedmiot odliczeń podatkowych w Danii, czy też nie. Z drugiej strony Dania ma prawo opodatkowania wszystkich wypłat z funduszy emerytalnych na rzecz ubezpieczonych, którzy zamieszkują w Danii, nawet jeśli wpłaty zostały dokonane w jednym z państw, będących sygnatariuszami umowy.

W innych umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania zawarte są postanowienia, które dają ubezpieczonemu możliwość odliczenia składek na zagraniczne fundusze emerytalne. Osoby przeprowadzające się do Danii z jednego z tych krajów mogą w ten sposób pozostać w funduszach emerytalnych ich kraju pochodzenia i odliczyć składki na fundusze od dochodu podlegającego opodatkowaniu w Danii. Stąd postanowienia dotyczące ulg, zawarte w tych umowach, udowadniają, iż duńskie przepisy dotyczące braku prawa do odliczeń obejmującego składki na zagraniczne fundusze emerytalne są niekonsekwentne.

(¹) Dz.U. L 336, str. 15.

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony na podstawie postanowienia Bundesfinanzhof, wydanego dnia 18 marca 2004, w sprawie Finanzamt Heidelberg przeciwko iSi internationale Sprach- und Studienreisen GmbH

(Sprawa C-200/04)

(2004/C 190/07)

Dnia 5 maja 2004 do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia

w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Bundesfinanzhof wydanego dnia 18 marca 2004 w sprawie Finanzamt Heidelberg przeciwko iSi internationale Sprach- und Studienreisen GmbH.

Bundesfinanzhof zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy specjalny system dla biur podróży ustanowiony w art. 26 dyrektywy 77/388/EWG (¹) stosuje się również do działalności organizatorów tak zwanych „High-School-Programme” i „College-Programme” obejmujących pobyt za granicą trwający od trzech do dziesięciu miesięcy, które są oferowane uczestnikom przez organizatorów działających we własnym imieniu, a w celu ich zapewnienia korzysta się ze świadczeń innych podatników?

(¹) Dz.U. L 145, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony na podstawie postanowienia Landgericht Frankfurt am Main, wydanego dnia 28 kwietnia 2004 r., w sprawie Gebrüder Stolle GmbH & Co.KG przeciwko Heidegold Geflügelspezialitäten GmbH

(Sprawa C-203/04)

(2004/C 190/08)

Dnia 7 maja 2004 r. do Sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony na podstawie postanowienia Landgericht Frankfurt am Main, wydanego dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie Gebrüder Stolle GmbH & Co. KG przeciwko Heidegold Geflügelspezialitäten GmbH.

Landgericht Frankfurt am Main zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy wykładni art. 10 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1538/91 z dnia 5 czerwca 1991 r. (normy handlowe w odniesieniu do drobiu) (¹) należy dokonywać w ten sposób, że określenie „kontrolowany wychów” na etykietce określonej w art. 1 ust. 3 lit. a) dyrektywy 79/112/EWG jest oznaczeniem rodzaju hodowli w rozumieniu art. 10 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1538/91?

(¹) Dz.U. L 143, str. 11.